

kunnet se, at man havde noget fornuftigt, positivt udbytte af de formål, som teknologien blev brugt til.

Endelig skyldes det i meget høj grad den måde, som de store multinationale selskaber har forsøgt at markedsføre de gensplejsede produkter på, hvor der jo nærmest har været tale om et forsøg på at proppe produkterne ned i halsen på befolkningerne, uden at der var den nødvendige regulering, og uden at man gav de nødvendige oplysninger, der kunne sikre et frit forbrugsvalg.

I den situation har det været meget afgørende for SF at medvirke til at stramme og forbedre lovgivningen, sådan at der blev stillet langt mere præcise krav til, på hvilke forudsætninger man kan godkende gensplejsede produkter både som afgrøder i landbruget og som fødevarer i forhold til forbrugere.

Det har mildest talt været og er fortsat og vil også i lang tid være en ganske hård kamp, for man er oppe imod meget store kapitalinteresser, og fordi det har været svært internationalt at samle den tilstrækkelige styrke til at lave en sådan regulering.

Men på den anden side er der efter vores opfattelse ingen tvivl om, at det er internationale løsninger, der skal til. Hvis man forestillede sig f.eks. et isoleret dansk forsøg på at regulere gensplejningsområdet uden samarbejde med andre lande, så ville det efter vores bedste overbevisning være en nederlagsstrategi, som ville føre til, at vi måske kunne holde fanen højt, men i praksis ville komme til at blive oversvømmet af gensplejsede produkter uden mulighed for at stille de fornødne krav og have den nødvendige regulering.

Vi glæder os over, at der trods alt er fremskridt og en positiv udvikling – selv om den ikke er så stor og stærk, som vi kunne ønske os – i den internationale regulering af de gensplejsede produkter.

Det er f.eks. lykkedes i forbindelse med Biosafety Protokollen at få internationale bestemmelser, som også sikrer, at ulandene har en vis indflydelse på, hvilke produkter de tillader, og at de har et rimeligt informationsniveau med hensyn til de ting, der bliver eksporteret til dem.

Vi mener også, det er nødvendigt at samarbejde i EU med henblik på at få en nødvendig regulering på det her område, og vores strategi har hele tiden været at forbedre de gældende direktiver, både udsætningsdirektiv, frødirektiv, novelfood, novelfeed osv. med henblik på at få et

så højt miljømæssigt, sundhedsmæssigt beskyttelsesniveau som overhovedet muligt.

Vi glæder os over de fremskridt, der er på vej i udsætningsdirektivet. De svarer i stort omfang til de krav, som vi har stillet, også på et tidspunkt, hvor det virkede urealistisk at komme igennem med dem. Det var svært i Danmark, det var endnu sværere på europæisk plan.

Men det er bl.a. noget med nogle langt bedre risikovurderinger, som nu bliver mere omfattende og mere langsigtede, og det er en løbende overvågning af de ting, som der måtte være blevet givet tilladelse til.

Det er spørgsmålet om, at tilladelserne nu bliver tidsbegrænsede. De gælder kun i et antal år, så ophører de automatisk og skal fornyes på baggrund af den viden, der måtte foreligge på det pågældende tidspunkt.

Vi får antibiotika som markører udfaset i løbet af en relativt kort periode. Der er klart en bevægelse i retning af bedre mærkning. Jeg er enig med hr. Keld Albrechtsen i, at den ikke er god nok endnu. Det må være et krav, at forbrugere under alle omstændigheder altid har en sikkerhed for at få at vide, at her er der tale om gensplejsning, der har været brugt som teknologi, og vi lægger også meget vægt på, at sporbarheden er i orden, sådan at oplysninger, der bliver givet, har en høj troværdighed.

Så vores linje er altså løbende at kæmpe for, at området bliver demokratisk reguleret – at der internationalt set bliver sat nogle rammer, som gør, at det er demokratiet, der bestemmer vilkårene, og ikke de multinationale selskaber.

Vi er ikke ved vejs ende endnu, men udsætningsdirektivet er et skridt på vejen, og derfor kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Desværre står vi jo i den situation, at vi har en helt grundlæggende uenighed på venstrefløjens om holdningen til gensplejsning i fødevarer.

Men jeg vil gerne spørge hr. Jørn Jespersen, om SF dog ikke i det mindste vil støtte det punkt i vores forslag, som går ud på, at Danmark skal kæmpe for at fastholde moratoriet, altså fastholde, at der ikke skal åbnes for godkendelse af nye gensplejsede organismer. Og i hvert fald under ingen omstændigheder så længe, at der ikke eksisterer en mærkningsordning, som jeg kan forstå, at hr. Jørn Jespersen er helt enig i skal kunne sikre, at forbrugere ved, om disse ting er i føde-